

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní žalobkyně: **Mgr. E. B.**, právní nástupkyní po úmrtí M. B., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2013, č. j. MPSV-UM/1945/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/269/2013/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 5. 2013, č. j. MPSV-UM/1945/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/269/2013/9S-JMK, bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 3. 1. 2013, č. j. 81/2013/BBA (dále jen „správní orgán I. stupně“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 3. 1. 2013 bylo rozhodnuto o poskytování příspěvku na péči M. B. ve výši 8.000,- Kč měsíčně ode dne 1. 11. 2011. Po úmrtí oprávněné osoby dne 7. 6. 2012 přešel podle § 16 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“) nárok na částky příspěvku splatné do dne úmrtí na Mgr. E. B., jeho manželku.

Proti citovanému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítla, že žádost o zvýšení příspěvku byla podána s vědomím silné progresivity nemoci jejího manžela, kdy se jeho zdravotní stav v průběhu posledního roku jeho života radikálně horšil. Především v základních životních potřebách komunikace a orientace. Začal se doptávat, kde je, proč je na lůžku, přestal mít orientaci v čase a ročních obdobích, komunikaci znemožňovala dýchací maska s kyslíkem, také fyzická slabost a namáhavost mluvení a gestikulace. Tyto a jiné změny ve zdravotním stavu jejího manžela měly být předmětem neuskutečněného sociálního šetření. Ve věci odvolacího řízení rozhodl žalovaný dne 16. 5. 2013, odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Uvedené rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

V žalobě namítla žalobkyně, že rozhodnutí žalovaného považuje za nesprávné, neboť posudkový lékař se zřejmě zabýval otázkou zvládnutí základních životních potřeb dle vyhlášky č. 505/2006 Sb., v platném znění, pouze na základě zdravotnické dokumentace, zřejmě nezohlednil obecně platnou definici životní potřeby komunikace a orientace. Pokud se týká komunikace, uvedla, že jmenovaný mimo jiných závažných nemocí trpěl plicní fibrózou, nemocí, která způsobuje nedostatečnou funkci plic, kdy i přes celodenní inhalaci kyslíku a nasazenou kyslíkovou masku, postupně mu degenerovaly orgány citlivé na přísun kyslíku, v tomto smyslu tedy první centrální nervová soustava. Postupně několik měsíců jeho života bylo obtížné se s ním dorozumět a především de facto ztratil schopnost porozumění mluvené řeči. Mluvit také nemohl, jednak přes nasazenou dýchací masku, ale také s ohledem na stav jeho plicní soustavy. V oblasti orientace nezvládal přiměřeně reagovat na různé životní situace, vlivem okysličení mozku měl již velmi slabou krátkodobou paměť a po noci několik hodin nevěděl, proč je na lůžku, kde je, dožadoval se příbuzných v cizině, jako by byli na návštěvě, zlobil se, že nemůže mluvit, a tak podobně. Z uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu dle vyhlášky č. 505/2006 Sb., v platném znění. Navrhla proto, aby přezkoumávané rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 31. 7. 2013 uvedl, že v rámci odvolacího řízení byl přezkoumán a zhodnocen zdravotní stav oprávněné osoby, tj. M. B., posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně dne 4. 4. 2013. Posudková komise vycházela ze zdravotní dokumentace, která je blíže rozvedena, jednotlivé lékařské zprávy posudkově vyhodnoceny v obsahu posudku, dále měla k dispozici spisovou dokumentaci MSSZ včetně

záznamů a lékařských nálezů, zdravotnickou dokumentaci praktického lékaře MUDr. Stehlíka. Vyslovený posudkový závěr zněl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezoval posuzovaného v jeho fyzických schopnostech, měl vliv na zvládání úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnost. Schopnost rozpoznat potřebu a provést kontrolu správnosti provedení úkonů péče a soběstačnosti nebyla omezena smyslově ani duševně. Od data 1. 11. 2011 do 31. 12. 2011 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládl nebo zvládl s pomocí či dohledem 14 úkonů péče o vlastní osobu a 15 úkonů soběstačnosti, od data 1. 1. 2012 do dne úmrtí, tj., nezvládl nebo zvládl s pomocí či dohledem základní životní potřeby – mobilitu, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby, péči o zdraví, osobní aktivity, péči o domácnost, které jsou uvedeny v příložené tabulce. Po obdržení posouzení stupně závislosti byla žalobkyni dána možnost uplatnit právo ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Vyrozumění o pokračování odvolacího řízení a možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí převzala dne 25. 4. 2013, svého práva ve stanovené lhůtě využila tím, že se dne 29. 4. 2013 osobně dostavila, byla seznámena s obsahem spisové dokumentace, zejména s posudkem PK MPSV v Brně ze dne 4. 4. 2013. Nové lékařské nálezy nedoložila. Se jmenovanou byl sepsán protokol o ústním jednání, č. j. MPSV-UM/6507/13/9S-JMK. Žalovaný tak na základě nového posouzení zdravotního stavu oprávněné osoby dospěl k závěru, že oprávněná osoba splňovala zákonem stanovené podmínky pro poskytování příspěvku na péči ve výši 8.000,- Kč měsíčně. Odvolání proto bylo zamítnuto. Navrhl proto, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

IV.

Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu:

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že dne 23. 11. 2011 podal žalobce návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Dne 20. 4. 2012 bylo provedeno sociální šetření v místě bydliště žalobce, jehož byla přítomna i jeho manželka Mgr. E. B. Ve spise je dále založen úmrtní list vystavený Úřadem městské části města Brna, Brno-střed (svazek I/37, ročník 2012, strana 47, pořadové číslo 987), z něhož se zjišťuje, že M. B. zemřel dne Dne 28. 8. 2012 byl sepsán protokol o ústním jednání s Mgr. E. B., která prohlásila a vlastnoručním podpisem ztvdila, že vstupuje do dalšího řízení v předmětné věci za zemřelou osobu v souladu s § 16 zákona o sociálních službách.

Dne 2. 11. 2012 a 5. 11. 2012 byl vypracován posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti oprávněné osoby pro účely příspěvku na péči, bylo zjištěno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u posuzovaného byla intersticiální plicní fibróza, stav progredoval, byla u něho provedena akutní operace ileózního stavu, několik dní po operaci umíral, zemřel dne Bylo konstatováno, že od data 1. 11. 2011 do 31. 12. 2011 potřeboval pomoc při 14 úkonech péče o vlastní osobu (příprava stravy, podávání a porcování stravy, mytí těla, koupání nebo sprchování, péče o ústa, vlasy, nehty, holení, výkon fyziologické potřeby včetně hygieny, vstávání z lůžka, uléhání, změna poloh, stání, schopnost vydržet stát, přemísťování předmětů denní potřeby, chůze po rovině, chůze po schodech nahoru a dolů, oblékání, svlékání, obouvání, zouvání, provedení si jednoduchého ošetření a dodržování léčebného režimu). Dále potřeboval pomoci při 15 úkonech soběstačnosti (orientace vůči jiným fyzickým osobám, v čase a mimo přirozené prostředí, obstarávání osobních záležitostí, uspořádání času, plánování života, zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření,

ohřívání jednoduchého jídla, mytí nádobí, běžný úklid v domácnosti, péče o prádlo, přepírání drobného prádla, péče o lůžko, obsluha běžných domácích spotřebičů, manipulace se zámky, otevírání, zavírání oken a dveří, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady a další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti).

Následně správní orgán I. stupně přípisem ze dne 12. 11. 2012 vyrozuměl účastníka správního řízení, tj. žalobkyni, že má právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v předmětné věci, seznámit se s podklady rozhodnutí, a to do pěti pracovních dnů ode dne oznámení tohoto vyrozumění, které převzala dne 21. 11. 2012. Vzhledem k tomu, že svého práva nevyužila, rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 3. 1. 2013 bylo rozhodnuto o poskytnutí příspěvku na péči oprávněné osobě M. B. ve výši 8.000,- Kč měsíčně ode dne 1. 11. 2011 s tím, že po úmrtí oprávněné osoby dne přešel nárok na částky příspěvku splatné do dne úmrtí na jeho manželku, tj. právní nástupkyni zemřelého. Dne 18. 1. 2013 podala žalobkyně odvolání, v rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně dne 4. 4. 2013, jehož posudkový závěr je uveden výše v obsahu soudního rozhodnutí. Následně poté byla žalobkyni dána možnost uplatnit právo ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, vyrozumění o pokračování odvolacího řízení a možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí převzala dne 25. 4. 2013. Svého práva využila tím, že se dne 29. 4. 2013 osobně dostavila, byla seznámena s obsahem spisové dokumentace, zejména s posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 4. 4. 2013, nové lékařské nálezy nedoložila. Poté žalovaný vydal rozhodnutí dne 16. 5. 2013, které je předmětem přezkumného soudního řízení.

V.

V rámci přezkumného soudního řízení soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Na návrh žalobkyně bylo nařízeno jednání v předmětné věci, které se konalo dne 31. 10. 2013. Z výpovědi jmenované vyplynulo, že zemřelý manžel byl ztížen fibrózou plic, choroba se vyvíjela téměř 4 roky, k progresi došlo asi v polovině uvedené doby. O manžela se starala, protože dříve pracovala jako zdravotní sestra, manžel jí tudíž plně důvěřoval. Ačkoliv lékařská prognóza o délce jeho života byla podstatně kratší, podařilo se jí, péči o něho, přiměřeně mu prodloužit život. Při sociálním šetření, které proběhlo dne 20. 4. 2012, manžel spolupracoval se sociální pracovníci, na její návštěvu byl připraven, plně se koncentroval, byl schopen komunikace na její položené otázky. V posledním roce byl opakovaně hospitalizován na různých specializovaných odděleních, naposledy v Nemocnici u svaté Anny, kam byl převezen na urologické oddělení, poté přerazen na chirurgické oddělení, kde dne 2. 6. 2012 byl operován (zauzlení střev), následně dne došlo k jeho úmrtí. Potvrdila, že dne 29. 4. 2013 byla osobně přítomna u žalovaného, byl s ní sepsán protokol o ústním jednání, při kterém byla seznámena se spisovou dokumentací, zejména s obsahem posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 4. 4. 2013, nedoložila nové lékařské nálezy, neboť jí bylo sděleno, že věc je v podstatě jasná, případný nesouhlas může projevit podáním žaloby.

Zástupce žalovaného se k jednání nedostavil, neúčast písemně omluvil podáním ze dne 24. 10. 2013 (pracovní zaneprázdnění).

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba není důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči stanoví část druhá, hlava I, ust. § 7 zákona o sociálních službách. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Podle ust. § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v ust. § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8.

Stupeň závislosti posuzuje podle ust. § 25 odst. 2 a ust. § 28 odst. 2 zákona o sociálních službách na základě žádosti správního orgánu I. stupně příslušný orgán Okresní správa sociálního zabezpečení, v odvolacím řízení potom Ministerstvo práce a sociálních věcí, které m pro tento účel zřídí, resp. využívá, posudkové komise (ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů). Posudková komise MPSV při posouzení stupně závislosti zpracovává posudek ve formě kvalifikovaného podkladu pro rozhodnutí, v němž je dokumentován proces pořízení posudku, posudkový závěr a jeho odůvodnění.

Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009-60, www.nssoud.cz) „na posudek závislosti osoby na péči je třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se jedná sice o tzv. povinný důkaz, nicméně nikoliv o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoliv odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezabývá je to povinností hodnotit provedené důkazy ve správním řízení, a tudíž i správnost posudků z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti (např. rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009-60, dále rozsudek ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, www.nssoud.cz)“. Jinak řečeno, správní orgán nemůže bez dalšího převzít závěr posudkové komise jako pravdivý, aniž by se úplností a přesvědčivostí jejího posouzení nezabýval. Základním předpokladem pro to, aby správní orgán mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku, je přezkoumatelnost posudku vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům vymezeným v ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Správní orgán musí tedy vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nálezk ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření a výsledek funkčních vyšetření (např. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63, www.nssoud.cz). K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku správní orgán tedy může dospět jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník řízení uplatňující nárok na příspěvek na péči.

Soud konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, obrátil na posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně za účelem posouzení stupně závislosti oprávněné osoby.

Posudková komise postupovala v souladu s ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, když při vypracování posudku vycházela z výsledků sociálního šetření ze dne 20. 4. 2012, ze zdravotního stavu žalobce doloženého nálezem praktického lékaře MUDr. Romana Stehlíka ze dne 7. 6. 2012, nálezu z kliniky nemocí plicních a tuberkulózy MUDr. Ilony Binkové ze dne 6. 4. 2012 a jednotlivých hospitalizačních zpráv za dobu od 28. 3. 2011.

Pokud žalobkyně, tj. právní nástupkyně zemřelého žalobce namítá, že žalovaný řádně nezjistil skutkový stav věci dle vyhlášky č. 505/2006 Sb., v účinném znění, soud nemůže této námitce přisvědčit. Z rozhodnutí žalovaného je nepochybné, že se žalovaný v rozhodnutí, stejně jako posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ve svém posudku zabývala všemi odvolacími námitkami. Uvedla, že namítané nezvládání orientace a komunikace uváděné pečující v odvolání, nebylo doloženo objektivním zjištěním trvale přítomné těžké poruchy smyslových nebo mimo smyslových schopností charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Dle vyžádané dokumentace praktického lékaře byl posuzovaný v základních směrech orientovaný, přiměřené paměti, normálního intelektu, řeč byla sice pomalá, ale domluvil se. Sociální šetření ze dne 20. 4. 2012 rovněž uvádí, že posuzovaný byl komunikativní a dobře orientovaný. Stavby neklidu krátce před úmrtím popsané v dokumentaci praktického lékaře z května 2012 a zamedikované Tiapridalem neměly charakter dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

V rámci sociálního šetření dne 20. 4. 2012 bylo zjištěno, že posuzovaný trpěl plicní fibrózou, byla u něho ztráta jedné ledviny, prodělal operaci srdce. 24 hodin denně byl napojený na kyslíkový přístroj – oxygenátor. Ležel na polohovací posteli, jídlo mu připravovala manželka, taktéž za její pomoci byla udržována hygiena, toaletní židli měl u lůžka, používal i bažanta. Pohyb byl pouze na invalidním vozíku, na nohách se neudržel, chůzi nezvládal ani s berlemi. Oblékl se pouze za pomoci. Léky mu chystala a podávala manželka. Byl komunikativní a dobře orientovaný. Kontakt udržoval dále se synem a dcerou, s cizími lidmi kontakt nenavazoval. Zájmy neměl, o úklid se starala dcera, nákupy zajišťovaly obě děti, vařila manželka. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí přehledně a přesvědčivě zdůvodnila, proč jednotlivé základní životní potřeby, resp. aktivity, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny, jež byly žalobkyní namítány jako nezvladatelné (komunikace, orientace) na rozdíl od tohoto názoru neuznává. Posudková komise doznala, že posuzovaný z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládl nebo zvládl s pomocí či dohledem 14 úkonů péče o vlastní osobu a 15 úkonů soběstačnosti, tudíž potřeboval pomoc při 29 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, z tohoto důvodu byl považován dle ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, za osobu závislou na pomoci jiné osoby ve III. stupni závislosti, tj. těžká závislost. Od data 1. 1. 2012 do dne úmrtí oprávněné osoby, tj. dne 7. 6. 2012 byla použita při svém hodnocení stupně závislosti nová právní úprava. Zatímco podle zákona o sociálních službách ve znění účinném do 31. 12. 2011 bylo pro účely nároku na příspěvek na péči posuzováno, zda osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti, podle zákona účinného ode dne 1. 1. 2012 se posuzuje, zda osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb. Posudkoví lékaři již nově popisují jen 10 ucelených a věcně souvisejících oblastí každodenního života namísto předchozích 36 úkonů bez 129 činností, došlo tedy k výraznému zjednodušení při stanovení stupně závislosti pro účely přiznání příspěvku na péči. Při posuzování stupně závislosti ve smyslu ust. § 9 zákona č. 366/2011 Sb., tak posudková komise konstatovala, že oprávněná osoba nezvládala nebo zvládala s pomocí či dohledem tyto základní životní potřeby: mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické

potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. Nebyly zjištěny objektivní medicínské důvody pro nezvládání ostatních hodnocených základních životních potřeb, tzn. mobility a orientace.

Žalobkyně sice k žalobě připojila lékařskou zprávu Fakultní nemocnice Brno MUDr. Ilony Binkové ze dne 28. 8. 2013 potvrzující, že M. B. byl sledován pro pokročilou plicní fibrózu s těžkou dechovou nedostatečností, poslední kontrola však byla provedena dne 6. 4. 2012, kdy měl těžkou poruchu difuze a hypoxemii. Pokud došlo k progresi tohoto onemocnění, lékařka uvedla, že v tomto stavu ale pacienta neviděla, jelikož při zhoršujícím se zdravotním stavu nebyl schopen na kontroly dojíždět. Z uvedeného vyplývá, že tedy do osobního kontaktu se jmenovaným přišla naposledy dne 6. 4. 2012, o průběhu jeho nemoci až do dne úmrtí, tudíž nemohla uvést vlastní poznatky z vyšetření. Údaj, že „s nedostatečným okysličováním mozku dochází ke stavům zmatenosti a snížené přičetnosti“, byl proto údaj obecného charakteru, charakterizující symptomy, jimiž se vyznačuje zdravotní postižení – plicní fibróza, toto konstatování však nemohlo mít vazbu na posuzovaného, jestliže poslední kontrola byla provedena v uvedeném zdravotnickém zařízení dne 6. 4. 2012.

Soud nemohl přisvědčit argumentaci žalobkyně o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci i z toho důvodu, že v rámci správního řízení nebylo shledáno pochybení v postupu správních orgánů z hlediska aplikace ust. § 36 odst. 3 správního řádu, dle kterého „*nestanovili zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí*“. Smyslem procesního práva upraveného v citovaném právním ustanovení správního řádu z roku 2004 je dát účastníku k dispozici skutková zjištění správního orgánu, aby mohl případně poukázat na jejich nesprávnost, nebo aby navrhl jejich doplnění. Ust. § 36 odst. 3 správního řádu speciálně upravuje právo účastníka vyjádřit se bezprostředně před vydáním rozhodnutí ke všem shromážděným podkladům a je povinností správního orgánu, aby účastníka k uplatnění tohoto práva vyzval. Dokladem o tom, že správní orgán tuto svou povinnost splnil, nemusí být jen písemná výzva, podle jejíž obsahu byly potřebné podklady shromážděny a je možnost se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim, ale také jen následný záznam správního orgánu o tom, že účastník se s podklady seznámil, stvrzený podpisem účastníka.

V daném případě takové pochybení správního orgánu shledáno nebylo, neboť žalobkyni byla dána možnost seznámit se se spisovým materiálem, byl jí dán prostor, aby se před vydáním jak rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 3. 1. 2013, č. j. 81/2013/BBA, tak i rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2013, č. j. MPSV-UM/1945/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/269/2013/9S-JMK seznámila se stanovisky posudkové lékařky MSSZ Brno ze dne 2. 11. a 5. 11. 2012 (viz vyrozumění účastníka správního řízení ze dne 12. 11. 2012 o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, které bylo doručeno žalobkyni dne 21. 11. 2012) tak i stanoviskem PK MPSV ČR v Brně ze dne 4. 4. 2013 (viz protokol o ústním jednání ze dne 29. 4. 2013). Této možnosti však žalobkyně nevyužila. Správní orgány tak neporušily právo garantované citovaným právním ustanovením, zdravotní stav oprávněné osoby byl zhodnocen na základě dostupné zdravotní dokumentace, učiněné posudkové závěry byly podloženy objektivními nálezy. Pokud se týká lékařské zprávy Fakultní nemocnice Brno MUDr. Ilony Binkové ze dne 28. 8. 2013, kterou žalobkyně předložila k žalobě, dle názoru soudu by nemohla mít podstatný význam pro změnu rozhodnutí vzhledem k jejímu obsahu, neboť poslední kontrola v tomto zdravotnickém zařízení byla provedena dne 6. 4. 2012, tudíž do data úmrtí oprávněné osoby, tj. 7. 6. 2012 další záznamy o vývoji, intenzitě a charakteru zdravotního postižení – plicní fibrózy nejsou vedeny.

Soud proto uzavírá, že posudek PK MPSV ČR ze dne 4. 4. 2013 naplňuje požadavky, úplnosti, přesvědčivosti a celistvosti, které vyplývají z judikatury i Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, www.nssoud.cz), a proto soud stejně jako žalovaný dospěl k závěru, že v řízení bylo prokázáno, že oprávněná osoba Miroslav Bernášek v době ode dne 1. 11. 2011 do 31. 12. 2011 byl považován za osobu podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost) a od data 1. 1. 2012 do dne úmrtí, tj. 7. 6. 2012 dle § 8 odst. 2 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., rovněž za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost).

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, nárok na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřednické činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. října 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová